

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Ineptus. Descriptio XLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Ereniam si Sabella anus vera prædixit, neque mihi gladius hostilis, neque dolor lateris, neque tussis, aut podagra, sed lingua garruli est peritimescenda, idcirco bene monebat prudens saga, vt cum primum ab ephæbis excessissem, garrulos quam diligenter declinarem. Veneramus ad Vestæ, sub horam nonam, sensim extrabescere iam Sole: & hic forte citatus vadimonio; aut respondere debebat, aut causa cadere. Tum me hilariter inuens, comoda, inquit, operam litiganti, & tantisper ades, dum citatus respondeo: Moriar ego, respondi, si iam præ lassitudine stare valco, aut si vllam iuris ciuiliis partem noui: deinde ægrotus amicus quando à me conuenietur? at vir bonus; hæreo, inquit, & inter sacrum, saxumque (quod aiunt) sto, tunc, an rem meam relinquere debeam: sed quicquid est, sequeris. Miserum me (mecum aiebam) ad quam aurium lanienam veni: cum ille protrahit me frustra reluctantem.

INEPTVS.

Descriptio XLII.

Expressus
ex Theophr.
& stylo
pictori.

Homo est, si quisquam alius, ineptus, qui rempus, quod postulet, nunquam videt: aut plura loquitur, aut se ostentat, aut eorum quibuscum est: vel dignitatis, vel commodi rationem non habet: in omni denique genere inconcinuus est, & multus. Amicum licet videat occupatissimum, de nugis interpellare non veretur, æstu, febrique iactatum inuisens, futili garrulitate perstreptit, omnibus inuisus: Eos qui è longinquo itinere recentes adueniunt, & languent de via; ad deambulandum secum inuitat, & cum iam præ tædio, & lassitudine stare non possit, quærit numquid iucunda sit deambulatio, mox inter suos familiares, de sua vxore, aut seruis intempestiue loquitur, & rem aliquam orsus à capite exponit, veterem putà cantilenam, quam omnes ceteris audierunt, ab ovo tamen, vsque ad mala citare non desinit, ceteris ad hæc naufragantibus solus ineptissime ridet, & sibi plaudit, quasi inuenierit, quod pueri in saba. Idem in officiorum minutis semper multus, quæ maioris momenti sunt negligit: arreptas de triuijs sæcietas omnino frigidas ludibundus in amicos intorquet, & gratificari putans in-

terim lædit, atque in eo sibi magnopere commis esse videtur, & viuanus. Modo saltare iubet sobrios, modo mercibus iam venditis adducit emptorem, qui pluris emat: modo venit ad testimonium dicendum, cum iam litis dirempta est, modo etiam amico mortuo festinans, & anhelans accersit medicum. Quid quod facilis in omnibus, ea in se recipit, quibus prestandis minimè par sit, & si forte queratur de via, præibo, inquit, præibo: mox dux sit itineris, cuius exitum cum inuenire non possit, merito præbet se deridendum. Ad hæc curiosè de exercitu, vectigalibus, iudicijs, sciscitatur à magistratu: & poetis quærit, quonominè Cyclopi canes appellarentur: miraturque ab Homero prætermisum. Quid si vxor obierit, intempestiuos eiufatus edit, & in cippo sepulchri auos, abauos, tritauos, totamque genealogiam curat inferibi, addens insuper. *vixi.*

STVPIDVS.

Descriptio XLIII.

Stupidus eiusmodi est, qui cum ad quatuor *Ex Theophr.* vsque numerauit, incipit mente confundi, *Ec.* & cum diu calculos in omnem partem versauit, rationesque perauit, rogat ab eo, qui sibi affidet, de ea re minimè cogitans, dic obsecro, summa quanta est: ac si fortè litem intentauit aliquis, vbi ad eum diem ventum, quo disceptari causa debet, eius oblitus in agrum proficiscitur. Vxore nuper mortua rogat, cur *Horatior* non veniat ad prandium, & eam per seruum *tu. caseratris* bet accersiri, at illo dicente dominam vixisse: *buius* non inquit memineram: idem pileum, quem *Claudij* habet in capite, zonam, qua cinctus est sæpè *Imperat.* quæritat, & non inueniens, furto sibi surrepta *metropolit.* fuisse querit. *de al.*

Quid cum aliquis ex familiaribus diem obiisse nuntiatur: non credo inquit, de obitu ad me scripisset, qui mihi semper fuit de intimis: si tamen mortuus sit, bene illi verat. Nec satis, debitas sibi pecunias recipiens, testes adhibet, ad cautionem: cum puero iurgatur: quod cucumeros hyeme non emerit: pratum si à talpis infestetur, pauimento sterni iubet: Canum, si rinxerint, *vixi.*